

Trafik nødvendig Forbindelse til 7 Mill. Kr. Hvis de ærede Herrer havde set lidt mindre forstræffet paa det og været mindre optagne af den grulige Tanke, som skulde ligge i at tvinge Regjeringen til en Gang at holde Grundloven, og havde taget det Hele forretningsmæssigt, vilde de ikke sige noget saa Forbauende, som at vor Statskasse ikke skulde kunne bære denne Udgift. Mener man, at det er for meget at fuldføre Planen og Ideen, som her er udviklet, saa er det stet, fordi det jo aldrig kan skade, naar man tager et Led af en Sag op, at man da tillige udvikler hele Tanken for at overveie, om den senere vil kunne gennemføres eller skal gennemføres. Vil man ikke gaa videre, kan man jo lade være. Derfor er det jo kun et Fantastibillede, som er stillet op, at vi ikke have Raad dertil uden nye Skatter. Det er et fuldstændigt Fantastibillede, og det er det ogsaa, naar man siger, at de saa ikke kunne faae lokale Baner frem. Skulde det, at vi anvende 6—7 Millioner af vor enorme Kassebeholdning, være en Hindring for, at vi faae Lokalbæner frem? Jeg vil spørge om, hvad vi skulde have Lokalbæner til, naar Landet blev affpæret fra Udlandet, saa at vi ikke kunde komme ud af det eller ind i det. Saa kan man gjerne spare de lokale Baner. Hovedsagen er, at man kan komme fra de lokale Baner ind paa Stambanen og saaledes ind paa det udenlandske Marked; thi naar man ikke har noget saadant Marked, kan man lukke baade de lokale Baner og Stambanerne, det er klart. Forholdet er altsaa dette, at det, man her modsætter sig saa ivrigt, det er en Udgift paa 7—8 Millioner, det er den samme Sum, 8 Millioner, som man fra samme Side var saa glad over blev givet ud i Sommer, og da hørte man ikke Noget derimod.

Jeg skal nu nærmest vende mig mod den ærede Ordfører mod Fremskridtet, den ærede Ordfører for, hvad jeg vil kalde Visneriet, den økonomiske Visnepolitikk. Jeg tror, at dette Udtryk er berettiget. Jeg tror, at det ærede Medlem gaar i Spidsen for dem, der for Tiden ere Visnepartiet her i Landet, at hans Parti er det visnende Parti her i Landet. (Udfrydelse). Ja, det er der ikke noget Dndt i, der var ogsaa en Tid, hvor vi visnede, men ganske vist have vi ikke sagt, at der var noget Dndt i det. Der ligger derfor ikke nogen Fornærmelse i, at jeg talder de ærede Herrer for det visnende Parti. Det er der da ikke noget Bedrøveligt i. Den Gang, da det ærede Medlem bebrejdede os det, gjorde han det i Brede. (Dinesen: Det var ogsaa sandt!). Ja, om det er sandt, det maa man altid slutte af Resultatet. Hvis

det nu lykkes det ærede Medlem at hindre de Sager, som skulde gennemføres, saa har han visnet, og hvis det ikke lykkes ham — ja, saa har han Ingenting gjort, og det er maaste altid det Bedste for ham. Det ærede Medlem angav som Argument, at det have vi ikke Raad til; thi man maa overveie, at Udgifterne til de civile Ministerier ere stegne saa ganske enormt i de senere Aar, og at disse civile Ministerier ere vøgede med henimod 60—90 Millioner, og en saadan blomstrende Fremadskridten maatte en Gang føre til, at man sagde Stop. I Sammenligning dermed havde de militære Ministerier næsten Ingenting kostet. Man beregnede det procentvis, men hele denne Beregning giver jeg ikke Meget for; hvis jeg skulde undersøge dette nærmere, vilde det forudsætte, at jeg skulde sidde her og kæmpe med samtlige Lovsamlinger; men jeg tror ikke, at hele denne Sammenligning spiller nogen Rolle; thi de militære Udgifter vare i Forveien saa store, at man ikke kunde faae dem til procentvis at vøge saa meget. Det taffer jeg ikke for. Derimod skal jeg indrømme, at naar de militære Udgifter ere vøgede saa stærkt, skyldes det ulovlige Beslutninger fra Regjeringens Side. Hvad de civile Ministerier angaar, glæder det mig at høre, at Udgifterne til dem nu ere saa store; thi saa længe jeg har været paa Rigsdagen, har jeg altid hørt, at den ulykkelige Pudel var bleven barberet lige til Skindet, og hvorledes den led skrækkelig Nød, og da navnlig de civile Ministerier, og nu høre vi, at de ere vøgede den Grad under dette Things Medvirking, saa at det er forstrækkeligt. Det er dog godt, vi en Gang faae Sandheden frem og høre, at det ikke er saa forfærdeligt. (Udfrydelse af Scharling). Ja, saa siger det ærede Medlem: ikke i de sidste Aar. Det ærede Medlems Sammenligning begynder med 1882. (Udfrydelse af Scharling: Nei, med 1885). Naa, altsaa fra 1885 til nu. Det ærede Medlem erkjender, at nu i de senere Aar har Finantsloven været overordentlig fortrinlig og rigelig. Det skulde da ikke være af den Grund, man har hindret den, at den var for rundelig og rigelig. Pressen har gjentaget det, at Finantsloven var knap tilfredsstillende, at der stadig var Visnendens; men nu er det anerkjendt, at paa de civile Ministerier i det Mindste har Finantsloven været blomstrende; men nu siger det ærede Medlem derfor Stop; det gaar ikke an at bevilge en for Staten saa betydelig Sum — en Sum, som jeg paaviste var 7 Millioner. I Fjor havde vi her Krigsministeren for, og han udviklede, at Udgifter paa 50—80 Millioner vare ingenlunde for